1. Итак, отложив всякую злобу и всякое коварство, и лицемерие, и зависть, и всякое злословие,
УПО: Отож, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, і лицемірство, і заздрість, і всякі обмови,
KJV: Wherefore laying aside all malice, and all guile, and hypocrisies, and envies, all evil speakings,

2. как новорожденные младенцы, возлюбите чистое словесное молоко, дабы от него возрасти вам во спасение;
УПО: і, немов новонароджені немовлята, жадайте щирого духовного молока, щоб ним вирости вам на спасіння,
KJV: As newborn babes, desire the sincere milk of the word, that ye may grow thereby:

3. ибо вы вкусили, что благ Господь.
УПО: якщо ви спробували, що добрий Господь.
KJV: If so be ye have tasted that the Lord is gracious.

4. Приступая к Нему, камню живому, человеками отверженному, но Богом избранному, драгоценному,
УПО: Приступайте до Нього, до Каменя живого, дорогоцінного, що відкинули люди Його, але вибрав Бог.
KJV: To whom coming, as unto a living stone, disallowed indeed of men, but chosen of God, and precious,

5. и сами, как живые камни, устрояйте из себя дом духовный, священство святое, чтобы приносить духовные жертвы, благоприятные Богу Иисусом Христом.
УПО: І самі, немов те каміння живе, будуйтеся в дім духовий, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, приємні для Бога через Ісуса Христа.
KJV: Ye also, as lively stones, are built up a spiritual house, an holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to God by Jesus Christ.

6. Ибо сказано в Писании: вот, Я полагаю в Сионе камень краеугольный, избранный, драгоценный; и верующий в Него не постыдится.
УПО: Бо стоїть у Писанні: Ось кладу Я на Сіоні Каменя вибраного, наріжного,

дорогоцінного, і хто вірує в Нього, той не буде осоромлений!
KJV: Wherefore also it is contained in the scripture, Behold, I lay in Sion a chief corner stone, elect, precious: and he that believeth on him shall not be confounded.

7. Итак Он для вас, верующих, драгоценность, а для неверующих камень, который отвергли строители, но который сделался главою угла, камень претыкания и камень соблазна,
УПО: Отож бо, для вас, хто вірує, Він коштовність, а для тих, хто не вірує камінь, що його занедбали були будівничі, той наріжним став каменем,
KJV: Unto you therefore which believe he is precious: but unto them which be disobedient, the stone which the builders disallowed, the same is made the head of the corner,

8. о который они претыкаются, не покоряясь слову, на что они и оставлены.
УПО: і камінь спотикання, і скеля спокуси, і об нього вони спотикаються, не вірячи слову, на що й призначені були.
KJV: And a stone of stumbling, and a rock of offence, even to them which stumble at the word, being disobedient: whereunto also they were appointed.

9. Но вы--род избранный, царственное священство, народ святой, люди, взятые в удел, дабы возвещать совершенства Призвавшего вас из тьмы в чудный Свой свет;
УПО: Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого,
KJV: But ye are a chosen generation, a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light;

10. некогда не народ, а ныне народ Божий; [некогда] непомилованные, а ныне помилованы.
УПО: колись ненарод, а тепер народ Божий, колись непомилувані, а тепер ви помилувані!
KJV: Which in time past were not a people, but are now the people of God: which had not obtained mercy, but now have obtained mercy.

11. Возлюбленные! прошу вас, как пришельцев и странников, удаляться от плотских похотей, восстающих на душу,
УПО: Благаю вас, любі, як приходьків та подорожніх, щоб ви здержувались від тілесних

пожадливостей, що воюють проти душі.
KJV: Dearly beloved, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul;

12. и провождать добродетельную жизнь между язычниками, дабы они за то, за что злословят вас, как злодеев, увидя добрые дела ваши, прославили Бога в день посещения.
УПО: Поводьтеся поміж поганами добре, щоб за те, за що вас обмовляють вони, немов би злочинців, побачивши добрі діла, славили Бога в день відвідання.
KJV: Having your conversation honest among the Gentiles: that, whereas they speak against you as evildoers, they may by your good works, which they shall behold, glorify God in the day of visitation.

13. Итак будьте покорны всякому человеческому начальству, для Господа: царю ли, как верховной власти,
УПО: Отож, коріться кожному людському творінню ради Господа, чи то цареві, як найвищому,
KJV: Submit yourselves to every ordinance of man for the Lord's sake: whether it be to the king, as supreme;

14. правителям ли, как от него посылаемым для наказания преступников и для поощрения делающих добро, --
УПО: чи то володарям, як від нього посланим для карання злочинців та для похвали доброчинців.
KJV: Or unto governors, as unto them that are sent by him for the punishment of evildoers, and for the praise of them that do well.

15. ибо такова есть воля Божия, чтобы мы, делая добро, заграждали уста невежеству безумных людей, --
УПО: Бо така Божа воля, щоб доброчинці гамували неуцтво нерозумних людей,
KJV: For so is the will of God, that with well doing ye may put to silence the ignorance of foolish men:

16. как свободные, не как употребляющие свободу для прикрытия зла, но как рабы Божии.
УПО: як вільні, а не як ті, що мають волю на прикриття лихого, але як раби Божі.

KJV: As free, and not using your liberty for a cloke of maliciousness, but as the servants of God.

17. Всех почитайте, братство любите, Бога бойтесь, царя чтите.
УПО: Шануйте всіх, братство любіть, Бога бійтеся, царя поважайте.
KJV: Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the king.

18. Слуги, со всяким страхом повинуйтесь господам, не только добрым и кротким, но и суровым.
УПО: Раби, коріться панам із повним страхом, не тільки добрим та тихим, але й прикрим.
KJV: Servants, be subject to your masters with all fear; not only to the good and gentle, but also to the froward.

19. Ибо то угодно Богу, если кто, помышляя о Боге, переносит скорби, страдая несправедливо.
УПО: Бо то вгодне, коли хто, через сумління перед Богом, терпить недолю, непоправді страждаючи.
KJV: For this is thankworthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully.

20. Ибо что за похвала, если вы терпите, когда вас бьют за проступки? Но если, делая добро и страдая, терпите, это угодно Богу.
УПО: Бо яка похвала, коли терпите ви, як вас б'ють за провини? Але коли з мукою терпите за добрі вчинки, то це вгодне Богові!
KJV: For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? but if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently, this is acceptable with God.

21. Ибо вы к тому призваны, потому что и Христос пострадал за нас, оставив нам пример, дабы мы шли по следам Его.
УПО: Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його.
KJV: For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps:

22. Он не сделал никакого греха, и не было лести в устах Его.

УПО: Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу!
KJV: Who did no sin, neither was guile found in his mouth:

23. Будучи злословим, Он не злословил взаимно; страдая, не угрожал, но предавал то Судии Праведному.
УПО: Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо.
KJV: Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:

24. Он грехи наши Сам вознес телом Своим на древо, дабы мы, избавившись от грехов, жили для правды: ранами Его вы исцелились.
УПО: Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вздоровилися.
KJV: Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.

25. Ибо вы были, как овцы блуждающие (не имея пастыря), но возвратились ныне к Пастырю и Блюстителю душ ваших.
УПО: Ви бо були як ті вівці заблукані, та ви повернулись до Пастиря й Опікуна ваших душ.
KJV: For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.